

ря ми, на мойтъ кола, азъ ще имъ ги засма,

Фросинка.

Работата е свършена.

Грабчо.

Ами за прика, Фросинке, говори ли нѣщо? каза ли на майка ѝ чи трѣба да покаже сърдце, да удвои силитъ си, да стори всичко що ѝ иде от-ръжки, при едно такова щастіе на момичето си? Днесъ никой не ся жени безъ момичето да принесе колко годѣ! . . .

Фросинка.

Какъ! и това свършихъ азъ. Момичето ви носи десять хиляды гроша приходъ на годината.

Грабчо.

Десять хиляды гроша на годината.

Фросинка.

Безъ друго! първо, момичето е възпитано въ голѣма пѣстливостъ колкото ся отнася до гърлото. То е навикнжло да ся храни съ салата, съ малко млѣко, съ сиренце, съ зеленчукъ, съ ябалки, и не ще да ви иска трапеза натоварена съ гозбы варены и печены, съ овоція, съ вкусны вина и съ други непотребности, както има такива жены. Отъ тука само вый имате всяка година економія до четири хиляды гроша най малко. Отъ друга страна момичето обыча твърдѣ много да е